

ซะกาตทองและเงิน

﴿ زكاة النقدين ﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : อิสมาน จารง

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿زكاة النقدين﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: عثمان جارونج

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2011 - 1432

IslamHouse.com

2- ชะกาตทองและเงิน

หุก่มการจ่ายชะกาตทองและเงินบริสุทธิ์

จำเป็นต้องจ่ายชะกาตทองคำและเงินบริสุทธิ์ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเหรียญ แท่ง เครื่องประดับ หรือเป็นก้อน เมื่อมีจำนวนครบพิกัดและครบรอบปี

1- อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُفْقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٥﴾ ﴾ [التوبة: ٣٤ - ٣٥]

ความว่า “และบรรดาผู้ที่สะสมทองและเงิน และไม่จ่ายมันในทางของอัลลอฮ์นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเกิดด้วยการลงโทษอันเจ็บปวดวันที่มันจะถูกเผาไฟนรกแห่งญะฮันนัม แล้วหน้าผากของพวกเขาและสีข้างของพวกเขา และหลังของพวกเขาจะถูกนาบด้วยมัน นี่แหละคือสิ่งที่พวกเขาได้สะสมไว้เพื่อตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นจึงลืมนสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้เถิด” (อัล-เตาบะฮ์ 34-35)

2- จากอบู สะอีด อัล-คุดรีย์ เราะวะฎีย์อัลลอฮ์อันฮุ กล่าวไว้ว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวว่า

«لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوْاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ دَوْدُرٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ»

ความว่า “ทรัพย์สินที่ไม่ครบห้าอูกิยะฮ์(หน่วยชั่งชนิดหนึ่ง)ไม่ต้องจ่ายชะกาต อูฐที่ไม่ครบห้าตัวไม่ต้องจ่ายชะกาต ธัญญาพืชที่ไม่ครบห้าวะสั๊ก(หน่วยตวงชนิดหนึ่ง)ไม่ต้องจ่ายชะกาตเช่นกัน” (อัล-บุคอรีย์ 1405 มุสลิม 979)

ปริมาณพิกัดทองคำ

- ทองหากถึงปริมาณยี่สิบดินนาร์หรือมากกว่านั้น ถือว่าต้องจ่ายชะกาตจำนวนหนึ่ง ส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ (ร้อยละสองจุดห้า)
- หนึ่งดินนาร์ของทองมีน้ำหนักเท่ากับหนึ่งมิชกอล และหนึ่งมิชกอลเทียบกับมาตรวัด

ในปัจจุบันเท่ากับ 4.25 กรัม

- ยี่สิบ دينارเท่ากับ 85 กรัมทองคำ นั่นคือ $4.25 \times 20 = 85$ กรัมทองคำ ซึ่งถือเป็นค่าต่ำสุดของฟักัดทองคำ

ปริมาณฟักัดเงิน

- เงินหากถึงปริมาณสองร้อยดิรฮัม หรือมากกว่านั้น หรือมีน้ำหนักห้าอูกียะฮ์หรือเกินกว่านั้นถือว่าต้องจ่ายชะกาตจำนวนหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ(ร้อยละสองจุดห้า)

- สองร้อยดิรฮัมมีน้ำหนักเท่ากับ 595 กรัมหรือเท่ากับ 56 เหรียญเงินบริสุทธิ์ซาอุดีอาระเบีย และหนึ่งเหรียญเงินบริสุทธิ์ซาอุดีอาระเบียปัจจุบันมีค่าเท่ากับ 7 รียาลซาอุดีอาระเบีย ดังนั้นจึงแสดงการคูณได้ดังนี้ $7 \times 56 = 392$ รียาลซาอุดีอาระเบีย ซึ่งเป็นค่าต่ำสุดของฟักัดเงินธนบัตรซาอุดีอาระเบีย ซึ่งต้องจ่ายหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ นั่นก็คือเท่ากับ 9.8 รียาล หรือคิดเป็นร้อยละ 2.5

การทำรูปพรรณทองและเงินมีสามลักษณะคือ

- 1- หากมีเจตนาในการทำเพื่อการค้าถือว่าต้องเสียชะกาตค่าขาย หนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ(ร้อยละสองจุดห้า)เพราะมันกลายเป็นสินค้าที่ค้าขายจึงต้องตีค่าเป็นสกุลเงินประเทศนั้นแล้วจึงจ่ายชะกาต
- 2- หากมีเจตนาในการทำดังกล่าวเพื่อเป็นของมีค่า เช่นภาชนะเครื่องใช้ อย่างมีด ช้อน กาน้ำ เป็นต้น ถือว่าหะรอมแต่ต้องจ่ายชะกาตหากครบฟักัดเป็นจำนวนหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ
- 3- หากมีเจตนาในการทำเพื่อใช้สอยในสิ่งมูบาหฺ(ศาสนานุญาต) หรือให้ยืม ถือว่าต้องจ่ายชะกาต จำนวนหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบหากถึงฟักัดและครบรอบปี

ชะกาตเงินธนบัตรต่าง ๆ (เงินตราสกุลต่าง ๆ ในปัจจุบัน)

เงินตราต่างๆ ในปัจจุบันเช่น รียาล ดอลลาร์ บาท เป็นต้น หุก่มของมันเหมือนกับทองและเงิน ต้องตีค่าตามราคาของมัน หากถึงฟักัดทองหรือเงิน ถือว่าต้องจ่ายชะกาตจำนวนหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ(ร้อยละสองจุดห้า)เมื่อครบรอบปี

วิธีการคิดฟักัดชะกาตธนบัตร(เงินตราในปัจจุบัน)

ให้ตีค่าธนบัตรเป็นฟักัดทองหรือเงิน ดังนั้นเมื่อค่าต่ำสุดของฟักัดทองคือ 85 กรัม และสมมุติว่าราคาทองหนึ่งกรัมเท่ากับ 40 รียาลซาอุดีอาระเบีย ให้เราคูณค่าฟักัดทองเข้ากับราคาต่อกรัม ดังนี้ $85 \times 40 = 3400$ รียาล นี้คือค่าต่ำสุดของฟักัดธนบัตร(เงินตราปัจจุบัน) ซึ่งต้องจ่ายหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ นั่นคือเท่ากับ 85 รียาลซาอุดีอาระเบีย หรือเท่ากับ ร้อยละสองจุดห้า เป็นต้น

ในการคิดจำนวนชะกาดธนบัตร(เงินตราปัจจุบัน)มีหลายวิธี

- 1- แบ่งทรัพย์สินเป็น 40 ส่วน แล้วเอาออกหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ (2.5%)ซึ่งเป็นส่วนที่วาญิบสำหรับชะกาดทองและเงินและสิ่งที่อยู่ในลักษณะเดียวกับทั้งสองประเภทนี้ ตัวอย่างเช่น หากบุคคลมีเงิน 80,000 ريال คิดได้ดังนี้ $80,000 \div 40 = 2,000$ ريال และนี่คือจำนวนชะกาดของเงิน 80,000 ريال นั่นคือคิดเป็นส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ
- 2- หรือแบ่งทรัพย์สินเป็น 10 ส่วน หนึ่งส่วนจากจำนวนนั้นแบ่งออกเป็นสี่ส่วน ผลที่ได้คือจำนวนชะกาดที่วาญิบ ตัวอย่างเช่น หากเงินมีจำนวน 100,000 คิดดังนี้ $100,000 \div 10 = 10,000$ แล้วนำมาแบ่งสี่ ดังนี้ $10,000 \div 4 = 2,500$ จำนวน 2,500 นี้คือชะกาดที่วาญิบของเงิน 100,000 เป็นต้น

หุ่ก่มชะกาดเครื่องประดับ(ทองและเงิน)ที่เก็บไว้ใช้

อนุญาตให้สุภาพสตรีสวมใส่ตามธรรมเนียมทั่วไปของสตรีโดยไม่ฟุ่มเฟือยไม่ว่าจะเป็นทองหรือเงิน และนางต้องจ่ายชะกาดหากครบพิกัดและครบรอบปี แต่หากนางไม่รู้หุ่ก่มให้จ่ายทันทีที่รู้ และปีผ่านๆ มาก่อนที่จะรู้ถือว่าไม่ต้องจ่าย เพราะบทบัญญัติศาสนาถือว่าไม่ต้องปฏิบัติจนกว่านางจะรู้ (แต่ถ้านางอยู่ในสภาพที่จะเรียนรู้ได้แต่ไม่ยอมเรียนรู้ถือว่าไม่พินิจและต้องชดเชยสิ่งที่ผ่านมา - ผู้แปล)

หุ่ก่มชะกาดเครื่องเพชรและไข่มุก

เพชร ไข่มุก หินมีค่า(อัญมณี)และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกัน หากมีไว้เพื่อใช้สวมใส่ ถือว่าไม่ต้องจ่ายชะกาด แต่หากมีไว้เพื่อการค้าก็ให้เทียบเท่ากับพิกัดของทองและเงิน หากครบพิกัดและครบรอบปีต้องจ่ายชะกาดจำนวนหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ(ร้อยละสองจุดห้า)

- จะไม่ต้องนำทองไปรวมกับเงินเพื่อให้ครบพิกัด แต่ในส่วนของราคาสินค้านั้นจะต้องรวมเข้ากับทั้งทองหรือเงินเพื่อคำนวณให้ครบพิกัดชะกาด